

ใบความรู้ที่ ๖ เรื่อง คำที่มีตัวการ์นต์
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง เราม่าบ้นทีก
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง คำที่มีตัวการ์นต์ (๑)
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

การคำที่มีการ์นต์

ตัวการ์นต์ คือพยัญชนะที่มีไม้ทัณฑฆาต (̣) อ่านว่า ทัน - ทะ - คาค ก่ากั๊บ อยู่ข้างบนเวลาอ่านออกเสียงไม่ต้องออกเสียงพยัญชนะตัวนั้น ซึ่งตัวการ์นต์อาจอยู่ กลางคำหรือท้ายคำก็ได้

เหตุที่ต้องมีตัวการ์นต์ในภาษาไทยนั้น เพื่อต้องการรักษารูปศัพท์เดิมของคำที่เป็นภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤตที่ไทยนำมาใช้ เนื่องจากตำเหล่านั้นออกเสียงยาก เมื่อเติมการ์นต์แล้วทำให้ออกเสียงได้ง่ายขึ้น

ลักษณะของคำที่มีตัวการ์นต์

๑. ตัวการ์นต์ที่อยู่ท้ายพยางค์ เป็นพยัญชนะตัวเดียว เช่น

สัตว์	อ่านว่า	สัตว์
มนุษย์	อ่านว่า	มะ-นุด
รถยนต์	อ่านว่า	รด-ยน
นารายณ์	อ่านว่า	นา-ราย
สวรรค์	อ่านว่า	สะ-หวัน

๒. ตัวการ์นต์ที่อยู่ท้ายพยางค์ เป็นพยัญชนะสองตัว เช่น

จันทร์	อ่านว่า	จัน
ปัญหาเขาวน	อ่านว่า	ป็น-หา-เขา
วิทยาศาสตร์	อ่านว่า	วิด-ทะ-ยา-สาด
สัญลักษณ์	อ่านว่า	สัน-ยะ-ลัก

๓. ตัวการันต์ที่อยู่ท้ายพยางค์ เป็นทั้งพยัญชนะและสระ เช่น

เกียรติศักดิ์ อ่านว่า เกียด-ติ-ศักดิ์

บริสุทธิ์ อ่านว่า บอ-ริ-สุด

เปรมปรีดิ์ อ่านว่า เปรม-ปรี

กาฬสินธุ์ อ่านว่า กาน-ละ-สิน

พืชพันธุ์ อ่านว่า พืด-พันธุ์

๔. ตัวการันต์ที่อยู่กลางพยางค์ เช่น

กอล์ฟ อ่านว่า กอพ

คอนเสิร์ต อ่านว่า คอน-เสียด

ซอลึก อ่านว่า ซ้อก

ฟอร์ม อ่านว่า ฟอม

สาส์น อ่านว่า สาน

แผนผังความคิดเรื่องคำที่มีตัวการันต์

